



No Babes

Van fotografie tot maatschappelijk engagement

Vergeet alles wat je denkt te weten over modefotografen. Morgane Gielen (26) maakt brandhout van stereotyperingen zoals maatje 36 (of is het inmiddels maatje 32?), zandlopers, lange blonde haren en voor eeuwig jong zijn. Morgane zelf kennen we als het meisje met het blauwe haar. Een echte vrijdenker met een open blik. Zij weet het zelf nog niet, maar Morgane is voer voor het Willemsfonds! Haar maatschappijkritische aard ontdekten we in de zomer in haar tentoonstelling No Babes in het Middeleeuwse Broei in Gent. Tijdens mijn interview met Morgane neemt mijn enthousiasme alleen maar toe.

IMPACTFOTOGRAFIE IS GEËNGAGEERDE KUNST

Naar het voorbeeld van het Middeleeuws theater leerde het politiek theater van de jaren '70 uit de vorige eeuw ons dat kunst niet ophoudt bij het tonen van de werkelijkheid zoals die is. De creatieve uiting hoeft geenszins een schoonheidsstreven te zijn. Méér nog, terwijl realisme en naturalisme ophouden bij inzicht, is geëngageerde kunst het vehikel naar een maakbare wereld. Tijdens het interview met fotograaf en kunstenaar Morgane Gielen vraag ik hoe zij kunst ervaart.

Tot mijn verrassing deelt deze vrouw die de helft van mijn leeftijd is mijn mening volkomen. Fotografie - en bij uitbreiding elke andere kunstvorm - is voor Morgane Gielen niet gewoon kijken naar de realiteit en deze vervolgens weergeven. Fotografie bezit een kracht die eens zij ingezet wordt, impact genereert. En inderdaad, zoals het Théâtre de la Cruauté van Antonin Artaud de toeschouwers in de jaren '30 uit hun comfortabele zelfgenoegzaamheid choqueeerde, zo weet het werk van Morgane Gielen de kijker uit zijn eigen grote gelijk te katapulteren.

Het blijft niet bij bewustmaking. In het werk van Morgane ervaar ik dezelfde stuwende kracht als in de theaterstukken van Dario Fo en Tadeusz Kantor. Zonder expressie blijven we doen wat we doen zonder inzicht, zonder nadenken. Zonder te beseffen dat we überhaupt een keuze hebben. Zonder kunst weten we niet beter en blijven we object in ons eigen leven. Niets verandert. Wanneer fotografie, theater of een andere kunstvorm daarentegen aanzet tot daadkracht is alles mogelijk.

VAN GEVOELIGE PLAAT ...

Met haar camera in de aanslag verzamelt Morgane persoonlijke verhalen van mensen voor wie een plek op deze wereld niet evident is. Voor de lens tonen zij zichzelf, puur en onomwonden. Elke foto doorbreekt een ander taboe of legt een moeilijk bespreekbaar thema bloot. Slechts af en toe bevestigen de bijhorende teksten de aanname van het publiek. Maar de meeste foto's dagen de automatische gedachten van de toeschouwer uit.

Dat elk verhaal uniek is, blijkt eveneens schijn te zijn. Middels empathie, aandacht en het geoefend oog eigen aan de fotograaf komen al snel patronen aan de oppervlakte.



© Morgane Gielen

Representatie helpt bij identiteitsvorming en zelfacceptatie terwijl onzichtbaarheid de kans op psychische problemen, suïcide en geweld verhoogt. Groepen die er in de media niet (mogen) zijn, zijn kwetsbaar. Romy ijvert met haar kroontje 3de plaats 'Miss Top Of The World Plus Size' voor inclusieve maatvoering in de modewereld en die eindigt niet bij maatje 44! Albino's worden denigrerend bejegend. Dat albinisme als bovennatuurlijk afgeschilderd wordt, werkt ontmenselijkend. Door haar werk bij Diversity Model Agency werpt Fareda zich op als rolmodel tegen discriminatie van mensen wiens huid minder melanine aanmaakt (foto pagina 14).

Morgane zelf onderscheidt drie grote groepen. De mensen wiens realiteit zichtbaar is, vormen de eerste groep. Denk aan mensen met een klapvoet of een verlamming of mensen die een amputatie ondergingen, die geboren werden met een lichamelijke "afwijking" zoals dat heet. Ook huidskleur of XXL zijn zichtbaar en zonder twijfel bepalend voor iemands levenswandel.

In tegenstelling tot de eerste groep wordt de tweede groep bevolkt door mensen wiens realiteit niet waarneembaar is en bijgevolg nauwelijks (h)erkend wordt. Fibromyalgie, chronische vermoeidheid, posttraumatische stress en psychische stoornissen zijn maar enkele voorbeelden van onzichtbaar lijden. En dan is er nog een grote groep van mensen die op zoek zijn naar hun identiteit en vooral naar aanvaarding van hun anders zijn. Achter betrekkelijk recente woorden als genderqueer en non-binair gaan helaas drama's schuil van alle tijden.



© Morgane Gielen

... TOT SLOOPHAMER

Alle No Babes-modellen zijn vastberaden om zichzelf en anderen te bevrijden van spot, verwaarlozing of grensoverschrijdend gedrag. Hierin schuilt hun gedeelde daadkracht. Het is tijd voor verandering! En die begint bij lak aan idealen, normen, heilige huisjes en schoonheidsidealen. In de plaats van perfectionisme en minderwaardigheidscomplexen komen zelfliefde en acceptatie! De mensen die zich helemaal durven tonen, ervaren de fotoshoots van Morgane als bevrijdend en zelfs therapeutisch.

'DANK JE MORGANE, IK VOEL ME NIET MEER ALLEEN'

DE AVERECHTSE LENS ACHTER NO BABES

Maatschappelijke verandering op grote schaal is dan ook het doel van No Babes. Perfectie en prestatie zien voor wat ze zijn, namelijk illusies die mensen ziek en jaloers maken. Anders dan het politiek theater richt de fotografie van Morgane zich onrechtstreeks op collectieve actie. Haar fotografie raakt de individuele mens in het diepst van zijn/haar/hun zijn. Vanuit die gedeelde ervaring legt zij verbind-

Ciska lijdt aan mitochondriale cytopathie. Omdat zij vaak afwezig was door pijn of spieroperaties hoorde Ciska er op school nooit echt bij.

.....

dingen tussen individuen. Met behulp van sociale media doet het enthousiasme de rest. No Babes is niet enkel een community. No Babes is goed op weg om een volwassen beweging te worden!

Wat begon met een Instagram-account, een fotoboek en een tentoonstelling groeit op moment van schrijven verder uit tot "No Babes collective" met workshops voor scholen, lezingen aan bedrijven, over thema's als gender en seksualiteit, ethisch ondernemerschap, diversiteit in de modefotografie, plussize in een Barbie wereld, einde aan discriminatie van chronisch zieken,

Kortom, het sterke rechtvaardigheidsgevoel van Morgane zorgt ervoor dat zij haar fotografie ten volle inzet voor maatschappelijke tolerantie en een inclusieve wereld. Zij is daarbij niet enkel opmerkzaam. Zij kiest de weg van de grootste weerstand. Niet linea recta. Wel averechts en wars tegen alle geplogenheden in.

Zeker is dat Morgane Gielen het niet laat bij inzichten en het blootleggen van gevoelige situaties. Zij is zowel maatschappijkritisch als gedecideerd. Welke struikrover schuilt in deze jonge vrouw die zich zelf achter de camera verbijgt? Voor welke tsunami mag de samenleving zich hoeden? We kijken alvast uit naar het vervolg.

Dit artikel is een verkorte weergave van het interview met Morgane Gielen. Hou jij ook van haar werk? Bekijk dan foto's uit No Babes op willemsfonds.be of op nobabes.be. Méér bijzonderheden over het meisje met het blauwe haar vind je door haar te volgen op de No Babes facebookpagina of op Instagram via [@morganegielen](https://www.instagram.com/morganegielen) en [@nobabes.official](https://www.instagram.com/nobabes.official).▲

Tania Menten
coach inclusie



Wil je dat Morgane ook jouw verhaal vastlegt? Honderden gingen je voor. Dus waar wacht je nog op? Aarzel niet en stuur meteen een mail naar morgane.gielen@hotmail.com. Wanneer je het fotoboek van No Babes koopt, krijg je een No Babes fotoshoot ter waarde van 30 minuten en 3 foto's (die je zelf mag uitkiezen) gratis. Dit betekent zonder make-up, puur, rauw en focussend op jouw eigen levensverhaal.

Extra tijd en/of foto's kan tegen betaling. Ben je bovendien bereid om je verhaal en je foto's te delen in Rechthout en op de website van het Willemsfonds? Dan krijg je van het Willemsfonds het fotoboek van Morgane ter waarde van 55 euro er gratis boven op.